

NAT MAAR FEESTELIJK BEGIN VAN DE LENTE

COLUMN

MARJAN
BERK

“ Twee maanden geleden (wegens voortdurend uitverkocht zijn) besloot ik tot het bestellen van zes kaartjes voor de *Zomertrilogie* van de 18de-eeuwse toneelschrijver Carlo Goldoni, gespeeld door Toneelgroep Amsterdam, in de regie van Ivo van Hove en in een messcherpe vertaling van Gerardjan Rijnders. Mijn een na jongste kleinzoon van 14 mocht mee naar zijn eerste grotemensentoneelstuk na een jeugd waarin hij al menige musical of muziekhappening beleefde. Het theater heeft voor hem geen drempel. Ik keek tijdens de voorstelling af en toe naar zijn gezicht; dat zat wel goed! Zo vierden wij het begin van de druipnatte lente met deze spetterende feestelijke avond, waarin wij 'en familie' op de tweede rij gezeten konden smullen van de topprestaties van dit hoofdstedelijke gezelschap, waarin de jubile-

rende Kitty Courbois mij vitaal en vrolijk confronteerde met de zelfbedriegende gevoelens van een oude dame, die nog steeds verrukt raakt van mannelijk vlees, oud of jong, doet er niet toe! Als ze maar mag knuffelen en geknuffeld wordt! Ach wat keek Goldoni scherp naar de mens, die zich in de 18de eeuw net zo opportunistisch, genotzuchtig en hebberig gedroeg als onze hedendaagse medeburgers, mijzelf inclus. Spiegelen, spiegelen, het theater is de plek waar het publiek schaterend zichzelf mag uitlachen! Na afloop zaten mijn mondhoeken in opwaarts gekrulde stand gebeiteld, wat een avond! In deze eerste lentenacht keek ik vanuit mijn bed ook nog even naar het scheepsjournaal van de klipper Amsterdam, de schuit die de tocht van de Beagle van Darwin overdoet in de hoop er achter te komen hoe de wereld sinds Darwin er voorstaat. Nu, daar komen ze maar niet achter. Maar je krijgt wel grappige momentopnamen, zoals een foto van een krokodil met een overbeet! Of pinguïns, die zojuist uit een ei zijn gekropen.

Ideale kalmerende nachttelevi-

sie voor de door Goldoni veroorzaakte vrolijke slapeloosheid!

